PRODUKT

W Sprawie WJPani Marianny z Woyniłowiczow Jwanowſkiey Starościcowey Mińſkiey, i Potomſtwa w Aktoratach wyrażonego pod Aſſyſtencyą JWW. Opiekunow.

PRZECIWKO

WJPani Teonili z Jlliniczow Iwanowſkiey ex Starościnie Mińſkiey, Matce, tudzież Jey Potomſtwu i Opiekunom.

NIEMNIEY

WJP. Mateuſzowi Wankowiczowi Sędziemu Ziem: Mińſkiemu i dalſzym w iedność rzeczy i Sprawy wchodzącym.

w Prożbach:

1mo: O ukaranie Penami Kontrawencyinemi za cofnienie ſię od aktu Exdywizyi Dekretami Trblmi determinowaney, oraz za nie komportowanie Dokumentow hæreditatis atq; poſſeſionis na wſzelkie Dobra, równie i ruchomości wſzelkiey przed Aktami Exdywizyi do komportowania nakazaney.

2do: O utwierdzenie Dekretu Exdywizorſkiego w Ru 1778. 7bra 18. zgodnie z Nauką Dekretów Trybunalſkich i rozrządzeniem Teſtamentowym zeſzłego Jozefa Iwanowſkiego Stty Mińſkiego przez Oſoby aktualnie Urzędowe, i Dekretem Trybunalſkim wyznaczone, ferowanego. zatym o wſzyſtkie jego ſkutki i tym samym o ubeśpieczenie Poſſeſſyi gruntow od Dòbr Czerkas, do Dóbr Wołczkiewicz spoſobem dorownienia przyłączonych.

3tio: O nakazanie exolucyi summy 13,282. złł. gr: 12. za expenſa na exdywizyią przez iedną Starościcowę (ob receſſum zeſzłego ex Stty Min: i teraznieyſzey zony od Exdywizyi) znieſione, i przeto Dekretem Exdywizorſkim decydowane, razem z procentem od daty Dekretu przychodzącym. Zaś za nie opłacenie oney, i nie dopuſzczenie za rzecz iey dla Starościcowey inekwitacyi, i o wſkanie pen sprzeciwieńſtwa.

4to. O inkwizycyą kończenia Exdywizyi. i wymiaru w Dobrach Burbiſzkach, mimo zmòwne zatrudnienia, pod winami kontrawencyinemi, razem o nakazanie podziału majątku ruchomego przez zeſzłego ex Staroſty Mińſkiego, i żonę dopiero pozwaną nie komportowanego.

5to. O zalecenie nie odwłóczney komportacyi Dokumentòw na wſzelkie Dobra wedle powyżſzych Trybun: Dekretów.

6to. O Sądzenie Expenſow prawnych po Exdywizyi na teraźnieyſzy Proceder z przyczyny ex Starościney Mińſkiey łożonych.

Racye do ſkutku tych Prożb z natury Sprawy:

Jozef Iwanowſki Star: Sądowy Mić: Dziad potomſtwa ex Starościney i Starościcowey Mić: był Dziedzicem Dóbr Przyłuk, Czerkas, Wołczkiewicz w

A Wodz-

Woźdtwie Mińskim, Burbiszek w Powiecie *W*iłkomirskim, i Kościukowicz dopiero za Kordonem Rosyiskim leżących, które po swym zeyściu trzem Synom Ignacemu Felicyanowi, i Stanisławowi przez Testamentowe rozrządzenie do sukcedowania przeznaczył.

Przyłuki z swemi attynencyami (udzielne od czerkas i *W*ołczkiewicz) pod dożywociem, i opisami żony, a Kościukowicze pod Extenuacyą Posagu, u Zięcia swego *W*JPana Szumskiego zostawując, po skończonym żony Dożywociu, na trzy równe Części rozebrać zalecił, o które dopiero spór nie zachodzi.

Czerkasy zaś, i Wołczkiewicze, niemniey Burbiszki, wraz Synom oddając w dzierżenie, niechciał ażeby w onych, ktoregokolwiek z synow Scheda przewyższała drugą, dla czego do ich rozebrania, taki przepisał sposob:

Ignacemu Iwanowskiemu Mężowi ex Starościny Mińskiey naystarszemu z pomiędzy Synow, wziąść kazał na swą porcyą Czerkasy, do których wieś zabłocie attynencyą Wołczkiewicz docześnie, bo do nastania Exdywizyi, albo raczey wieczystego działu, przydał.

Felicyanowi z pośrzod rodzeństwa drugiemu (którego była żoną teraznieysza Starościcowa) *W*ołczkiewicze z przyległościami (oprócz Zabłocia wsi docześnie do Czerkas złączoney) wyznaczywszy w *P*osesyą wraz po swey śmierci, wsiąść dysponował.

Stanisławowi zaś naymłòdszemu na część determinując Dobra Burbiszki z attynencyą Kurkle zowiącą się, oneż po skończoney małoletności, objąć mu pozwolił.

Zeby iednak te (które się przeliczyły) schedy były z sobą aktualnie rowne, tak synom swoim, jako też Osobom do działu użyć się mającym, następujące swey woli zostawił determinacye.

§.

Czerkasy z *W*ołczkiewiczami w iednym Województwie Mińskim położone, i między sobą stykające się, pierwiey exacte wymierzyć, dopieroż, servata bonitate, quantitate, atq: qualitate wszystkiego, dwom synom Ignacemu i Felicyanowi, rownie podzielić zalecil bez przemiany tylko samych fundow, z ktorych Czerkasy przy Ignacym, Wołczkiewicze zaś przy Felicyanie wedle Testamentu chciał mieć zachowanemi.

§

Rownież Burbiszki w Pttcie *W*iłkomierskim sytuowane, a na część Stanisława wyznaczone (przeto żeby jego scheda korrespondowała każdey. przez starszych w Czerkasach, i w Wołczkiewiczach znalezioney) wymierzyć i całą w nich intratę, zweryfikować nakazał.

A po takim wymiarze, jeśliby Burbiszki, albo większe, albo mnieysze, od sched, pierwszych w Czerkasach i Wołczkiewiczach pokazały się.

Wtedy przez dopłacenie gotowemi pieniędzmi pro valore mnieyszości, czyli większości (ex quo, że grunta Dobr odległych in natura ani odbieranemi, ani powiększonemi być nie mogły) bonifikacyą wzajemną między Synami ostrzegł.

§.

Naostatek mobilia, złoto, srebro, Pojazdy, Cugi, na trzy Części, ku rozdzieleniu się przeznaczył. Y ich rozdanie dla synow, W. JX. Izdebskiemu Opatowi Nieświzkiemu swojemu krewnemu, i Testamentu Exekutorowi poruczył. Na co Testament 1760 7bra 1 datowany, Eorundem do Akt Grodzkich Wwdztwa Mińskiego przez samego Jozefa oddany, *producitur*.

Niechciał ulegać takiemu przeznaczeniu Oyca, Syn naystarszy Ignacy Iwanow-

nowſki poſiadający Czerkaſy, który po ſkończonym Matki dożywociu, dopieroż po nabyciu od Felicyana Części Dòbr Przyłuk, już do Exdywizyi generalney, czyli do zrównania Dóbr Wołczkiewicz z Czerkaſami nieprzyſtępował, i jeſzcze dalſze ſwojemu Rodzeńſtwu przeciw dyſpozycyi Teſtamentowey wyrządził krzywdy.

Dało to powod do procederu prawnego, którego poprzeć, że Felicyanowi śmierć niebawnie zbliżona nie dopuściła, Zona przeto jego teraz ſtawająca Starościcowa za krzywdą ſwego potomſtwa, udała ſię do prawa.

Nayprzód tedy była rzecz o to w Sądzie Trybunalnym, z którego wyſłana Sprawa do Ziem: Minſkiego, Ziemſtwo też Minſkie rozſądziwſzy wſzyſtkie między procedującemi Kweſtye, po założonych a finali Decreto przez ſtrony appellacyach, znowu do Trbłu wyſłało.

Trybunał koleyno rozwiązując to, co było w òwczas w Sprawie względem ninieyſzych ſporow, to jeſt: o Dział alias Exdywizyą Dòbr Wołczkiewicz z Czerkaſſami, tudzież Burbiſzek, a nadto o rozdział mobiliow, *tak zkonkludował.*

§.

Dobra leżące Czerkaſſy, Wołczkiewicze i Burbiſzki ſtoſownie z Teſtamentem Iozefa Iwanowſkiego na Exdywizyą między Sukceſſory determinowawſzy, po uprzedzonym Komorniczym wymiarze i zinwentowaniu intraty Sądowi Exdywizorſkiemu na trzy równe części ſpoſobem przez Teſtament opiſanym podzielić kazał.

§.

Ruchomości wſzelkiey przez ſamych Sukceſſorow, oraz przez W. IX. Izdebſkiego Opata Nieświzſkiego Exekutora Teſtamentu, in natura, a któraby ſię nieznaydowała na Regeſtrach ex Acte ſporządzonych, przytym Obligow, Kart, Kwietacyi zeſzłemu Iozefowi Iwanowſkiemu ſłużących, Komportacyą przed Sąd Exdywizorſki naznaczył, a po niey Sądowi Exdywizorſkiemu pierwiey oſzacować, potym na trzy ſchedy dla Sukceſſorow rozdać polecił.

JXX. Bazylianow Minſkich i Karola Treberta Burmiſtrza Minſkiego Zaſtawy ruchome od zeſzłego Felicyana Iwanowſkiego Męża Starościcowey maiących, do komportacyi pomienionych zaſtaw, adcytować przed Sąd Exdywizorſki Sukceſſorom Felicyana pozwolił.

§.

Dokumentow tych, któreby w ogulności wſzyſtkim Dobrom Sukceſſorow ſłużyły kommunikacyą, zaś tych, ktoreby ad Fundum przez Starościcowę poſſeſſum, należały in ſpatio niedziel 12, w Kancellaryi Ziemſkiey Minſkiey Extradycyą nakazał.

§.

Naoſtatek Urzędnikom na Exdywizyą wyznaczonym, akt takowy wedle rygul Dekretu etiam non obſtante contumatia, aut receſsu któreykolwiek ſtrony, expedyować i kończyć dopuścił. *Na co Dekret Trybun: R. 1775 Junii 19 ferowany ſkłada ſię.* Którego co do wolności expedyowania exdywizyi aczkolwiek za nieprzyſtąpieniem ſtrony takie ſą ſłowa:

„ Gdyby rzeczeni Exdiviſores ſtoſując ſię we wſzyſtkim do rze-
„ czonego Teſtamentu do Dóbr po tymże W. IP. Jozefie Iwanow-
„ ſkim pozoſtałych præviis innotescenciis zjechawſzy non obſtate
„ któreykolwiek ſtrony contumatia aut Receſſu, nayprzód &c.

Były pròcz tego wzmiankowanym Dekretem ſądzone Summy dla potomſtwa Starościcowey, na Ignacym w ów czas Staroście Minſkim ex re Teſtamentu, których ſię ogul do 70,962 groſzy 15, ſkładał.

Tych zaś Summ ſądzonych, ròwnie i wſzyſtkich oczewiſtego Dekretu Try-

A a. bu-

bunalskiego nakazow niechcąc Ignacy uiszczać, wziął przed się zamiar czynienia przeciw Dekretowi nie wolnie, i przez to Starościcowę przy musiał do procederu o skutki acz nie przemiennego Dekretu.

Skarżył się bowiem przez Memoryał do J. K. Mci poddany na wyroki Trblłu względem Summ na sobie sądzonych, prosił zatrzymania Exekucyi tego Dekretu, a ważność jego, lubo nie poruszona została, odpowiadającey jednak Starościcowey za jego dobrocią nadaremnie, bez których obeyść się nie można, przyszło wyłożyć Expensa. *Widzieć tu Memoryał dnia 13 Augusta 1775 poddany, a Ręką J. K. Mci zanotowany.*

Wydała następnie Starościcowa Obwieszczenie od Urzędnikow na Exdywizyą, upewnioną od niektórych o zjachaniu, a zaufana, że drugich Ignacy Starosta Miński sprowadzi, czego jest świadkiem 1776 Julii 13 Obwieszczenie.

Zawiodła się jednak na tym, bo Ignacy i Urzędnikow z swey strony nie sprowadził, i Dokumentow w Kancellaryi Mińskiey wedle Dekretu nie złożył. Dla czego po utworzeniu się znowu o to między W. Starościcową, a Ignacym Mężem Ex Starościny, w Roku 1777 dnia 18 Junij na Trblle sprawy *następuiące z tegoż Sądu zakroczyły wyroki.*

§

Summy (o które dopiero sprawy nie ma) kazał Trybunał aby Ignacy w tedy Star: Miński wedle pierwszego Dekretu sukcessorom Felicyana, i samey Starościcowey zapłacił.

§

Satysfakcyą Dekretowi pierwszemu w wyprowadzeniu exdywizyi spolnym stron kosztem in spatio Kadencyi Wileń: w Roku 1777. nadchodzącey, udecydował, i teyże exdywizyi do nauki Testamentowey, oraz reguł poprzedzaiącego Dekretu stosować się nakazał.

§

Dokumenta na to fundum, które Starościcowa posiada, porządkiem satysfakcyi pierwszemu Dekretowi znowu in spatio 12. Niedziel do Kancellaryi Mińskiey złożyć Ignacego zobowiązał, i jeszcze za niezłożenie tychże Dokumentow do myśli Dekretu pierwszego penami kontrawencyinemi, idq: 6. Niedzielami wieży i 100. kop groszy Ignacego ukarał.

§

Obligi na ostatek, które Ignacy od Kredytorow Felicyana eliberował, opłacaiąc im pieniądze z tey summy jaką na onym był sądził Trybunał, aby razem z kwietacyami sukcessorom Felicyana i Starościcowey wydał, ostrzegł Trybunał. *Widzieć tu Dekret Trybunału oczewisty daty 1777. Junij 18.*

Wierząc (jak zawsze należy) mocy tego Dekretu zobligowała Starościcowa Urzędnikow wyznaczonych o zjachanie na exdywizyą wydała po upewnieniu od onych, na tę exdywizyą obwieszczenie, *które 1777. Aug: 23. Starostom Mińskim, a 30. eorundem Jmć X. Izdebskiemu, podane składaią się.*

Czekała następnie taż Starościcowa skuteczności Dekretu włożeniu przez Starostę Mińsk: do Kancellaryi Dokumentow, a tych Starosta Miński że zupełnie nieoddał; dowodzi ich liczbę większą Dekret Marszałkowski w Roku 1759. ferowany zaś nieposłuszeństwo Dekretowi Trybunalskiemu opowiada Rewizya w Kancellaryi przez Starościcową dnia 11. 7bra 1777. Roku czyniona, i proces o toż nazaiutrz zaniesiony, *Czytać to wszystko i Dekret Marszałkowski folio 250.*

Nadszedł tandem czas wedle obwieszczeń do rozpoczęcia się exdywizyi przyzwoity, przybyli na ten akt WW. Jchmć Panowie Skinder Sędzia

Ziem:

Ziem: Lidz: Proszynſki Sędzia Ziem: Mińſki, oraz Zajarſki Grodzki Starod: Sędzia, dnia 19. 7mbra uſundowali Juryzdykcyą i dla przygotowania ſię ſtron do dnia 22. Eorundem odwołali Sądy.

Pierwsze na tym Sądzie Staroſty Minſk: obeyście ſię dały poznać myśl jego do zerwania exdywizyi natężoną. A tym samym dwu Dekretom pozw tym Trybunalſkim przeciwną.

Urościł bowiem nayprzod kontrowersyą o nie przyzwoitość czyli o nieważność Starościcowey Aktoratu, ktorą Sąd exdywizorſki jako bez przyczyny wnieſioną uchylił i Aktorat za dobry uznawszy kommunikacyą żałoby Starościcowey dla Staroſty nakazał.

Utworzył potym drugą kweſtyą z racyi nieſtawania do exdywizyi Staniſława Iwanowſkiego trzeciey części Dobr po Jozefie Aktora i dla tego o ſuſpensę do konwikcyi Staniſława proſił.

Starościcowa na to odpowiedziała przyczynami z Dekretow Trybunalſkich wziętemi ktore jako Sąd Exdywizorſki ſkonwinkowały, tak wolne być powinne od krytyk procedującey teraz ex Starościny bo one były ſprawiedliwe i takie w sobie miały fundamenta.

§

W Ziemſtwie Mińſkim kiedy był proceder między Starościcową a Ignacym o exdywizyą w tedy Staniſław nieſtawał i Sąd tez Mińſki dla tey przyczyny in ordyne proszoney exdywizyi ſuſpenſę nakazał. *Widzieć wolno Dekret Ziem: Minſki 1775. Januar: 20. ferowany.*

Po tym Dekrecie przyszła sprawa ſtopniem apellacyi przed Trybunał gdzie Staniſław lubo znowu nieſtawał przecież Trybunał nieſtawanie jego tak w Ziemſtwie jako też na Trybunale niebrał za przyczynę do decydowania ſuspensy na sposob Dekretu Ziem: Minſk: lecz owszem punkt ów Dekretu przeprawiwszy exdywizyą nakał. *Czytać nato Dekret Trybunalſki 1775. i widzieć że Staniſław Iwanowſki nieſtawał.*

Proszenie zatym przez Ignacego ſuspensy do konwikcyi Staniſława dla nieſtawania Staniſława przed exdywizyą, było takim poſtępkiem jaki był wyrok Ziemſtwa Mińſk: ktory Trybunał podnioſł.

Bo jeśli to nieſtawanie Staniſława Trybunał niechciał mieć za Racyą do odmowienia exdywizyi i mimo one uznał exdywizyą determinuiąc nawet ſchedę na nie obecnego w sprawie Staniſława.

A zacóżby? też nieſtawanie miało ſłużyć do zatrzymania uznaney już Exdywizyi, ktora miała obowiązek to wydzielać co i dla kogo Trybunał chciał mieć wydzielone.

§

Już exdywizya ani zmnieyſzać ani powiększać ſchedy Staniſława niemogłaby bo rzekł Trybunał iż mu część trzecia należy krorą tam i z tąd kazał wydzielać, gdzie i z kąd Teſtament Jozefa przepisał.

Kiedy przeto do Sądzenia ſię o ſchedy nieprzeſzkadzała nieſtanność Staniſława wolnoż myślić tym ſamym by taż nieſtanność jego, miała przeſzkadzać temu aktowi, ktory odsądzoną ſchede miał powinność oddzielić.

§

Dekret procz tego Trybunalſki oczewiſty w Ru 1775. zaſzły nie przyſtąpienie do Exdywizyi, albo Reces ktorey ſtrony niechciał mieć zawadą do expedyowania ſię exdywizyi, jako wyżey wyprowadzone ſłowa dały dociec tey prawdy, ktoremu drugi pośledniey ſzy 1777. Ru Dekret we wszyſtkim dość uczynienie naznaczył, czytać one.

Więc znowu nie była przyzwoita proźba Ignacego O ſuſpenſę exdywizyi dla

B nie-

nieſtawania Stanisława i takaż ieſt teraznieyſza ex Staroſciny Miń: ſkarga, bo Dekreta Trybun: mieć swòy ſzacunek powinne.

Temi tedy racyami przekonany Urząd Exdywizorſki nieſłuchał proźby Ignacego o ſuſpenſę wnieſioney, lecz po iey uchyleniu dalſzy proceder nakazał.

Namyślił ſię potym Ignacy ulegać dwóm Dekretom Tryb: i trzeciemu Exdywizorſkiemu Dekretowi, i kiedy in procedendo Staroſcicowa wniosła Proźbę o nakazanie wymiaru Dóbr Exdywizyi podległych, jak Dekreta Trybunału nakazały.

W tedy już Ignacy nieprzeczył takiey potrzebie, owſzem z ſwojey ſtrony trzech Komorników ad hunc actum podał, a Sąd Exdywizorſki ich przyiąwſzy i drugich trzech ze ſtrony Staroſcicowey zapiſawſzy wymiar Dóbr Czerkas Wołczkiewicz i Burbiſzek nakazał, opiſanie, quantitatis circumferentiæ atq; bonitatis gruntow w Dobrach wymierzonych udecydował, i przenieſienie tego wſzyſtkiego na Mappę zalecił, Sądy zaś ſwoje aż do Ru 1778. 7bra dnia 4. odłożył, ſkłada ſię z takiemi i dalſzemi wyrokami Akceſſoryiny Exdywizorſki Dekret Ru 1777. 7bra Dnia 19. ferowany.

Użył do myśli tego Dekretu Ignacy, na wymiar WJP Lenczowſkiego z ſwojey ſtrony wyznaczonego Komornika, ku pomocy któremu niemogąc Staroſcicowa drugiego od ſiebie sprowadzić, zgodziła ſię na jegoż iednego, i wſzelką z ſiebie oświadczyła powolność, Jak daje widzieć tegoż Komornika świadectwo Ru 1777. 8br: dnia 9. wydane które Prtr.

Pamiętny zatym na swoją przyſięgę równie i na zalecenie Dekertów wymierzył Komornik Czerkaſy i Wołczkiewicze z temi wſzyſtkiemi własnościami, które do nich bez sprzeczki należały.

Włościanie Dóbr jednych i drugich oprowadzali circumferencyą onych, jako wiadomi a mianowicie Czerkaſowſcy, których sam Ignacy do tey poſługi przydał.

Granica prócz tego między Czerkaſami a Przyłukami w Ru 1759. Dekretem Marſzałkowſkim opiſana i na gruncie oznaczona nie dała zboczyć, (jak ſię żali ex Stśćina) do gruntow Przyłuckich Komornikowi, bo oną nienaruſzoną zoſtawił. Na co Dekret Marſzałkowſki na karcie 294 Legatur.

Po ſkończonym zaś takim wymiarze Dòbr Czerkas i Wołoczkiewicz całych, a Burbiſzek dla niedopuſzczenia graniczących nie całych, Opiſał to wſzyſtko inwentarzem exacte sporządzonym i od tego wymiar tenże na Mapę przenioſł. Widzieć tu inwentarz i Mapę 1778. Auguſta 27. podpiſane.

Zbliżył ſię w reście dzień 4ty 7bra Ru 1778. na inchoacyą Exdywizyi Dekretem Akceſoryinym determinowany, w tedy WW. JPP. Skinder, Wołodzko i Zajarſki przybywſzy reaſſumowali Sądy.

Znowu więc Ignacy zaczoł formować pretexta do zatrudnienia Exdywizyi przez proźby swe nieprzyzwoicie wnoſzone, jakie Sąd Exdywizorſki koniecznie był obowiązany uchylać.

Niechciał bowiem Ignacy acz obowiązany do wſpòlnego koſztu opłacać pracy W. Komornika za wymiar, dał przeto jemu przyczynę zatrzymania Mappy i Inwentarza, a potym wziął to ſobie za racyą proſzenia odkładu Exdywizyi do pòty, pókiby Mappy i Inwentarze od Komornika, jakoby nie ſkończone przynieſionemi przed Sąd nie były.

Zaś Staroſcina upewniona liſtem Komornika, o ſkończonym i złożyć ſię wraz mającym na Sądzie Inwentarzu dowiodła nieſprawiedliwości proſzenia Ignacego i dla tego Sąd tenże liſt zakonnotowawſzy juryzdykcyą swoją do dnia 7. Eorun: odłożył. Sta-

Stało się też rzetelnie, jak zaręczyła Starościcowa złożył wszakże Komornik inwentarz i mappę, a jemu też Starościcowa iedno opłacić musiała solarium, dla przeciwienia się Ignacego.

Stawano potym od Ignacego przy obecności samegoż na akcie, albo o remissę do Trybunału po rezolucyą utrum Exdywizya być może, z racyi nieskończonego w Burbiszkach wymiaru, albo też o nakazanie powturnego wymiaru, przeto że jeden Komornik bez pomocy drugiego wymierzał i że jakoby grunta Przyłuckie za Czerkasowskie podał.

Rozwiązał to oboje Sąd Exdywizorski dosyć sprawiedliwie, to przeciw jedney, i drugiey proźbie przyzwoite dał przyczyny.

Remissę do Trbłu pretendowaną uchylił, przeto, że Burbiszki Testamentem Stanisławowi determinowane, choćcy były mnieysze, lub większe od Czerkass albo Wołczkiewicz, jednak bonifikacya pro utroque nie gruntem, lecz pieniędzmi gotowemi była nakazana, więc nie wymierzenie Dóbr Burbiszek dla przeszkody graniczących, przeszkadzać nie mogło zrównaniu Czerkass z Wołczkiewiczami już wymierzonych których zrownanie w gruncie koniecznie następować miało.

Wymiaru zaś powtórnie żądanego należycie także nie uznał, bo wymierzenie przez Lenczowskiego jednego było za zgodą obustronną, zwłaszcza że IP. Lenczewski był od Ignacego podany za Komornika, a skarga druga o zajęcie gruntow Przyłuckich do Czerkas za przyczynę wziętą rezolwowała Dekretetem Marszałkowskim, przez któty granica opisana tym wymiarem Komornika przestąpiona nie była. Czytać to w Dekrecie Exdywizorskim *a Fol: 14, ad Folium 19.*

§.

Połączone potym aktoraty W. Starościcowey przeciwko JXX Bazylianom, Trebertowi i JX. Izdebskiemu e contra onych przeciwko W. Starościcowey.

Wniesiono daley Kontrowersyą od W. Starościcowey o satisfakcyą Dekretowi Trbłskiemu nakazującemu przed Sąd Exdywizorski Komportacyą kleynotow, złota, srybra i dalszey ruchomości przez X. Izdebskiego & distinctim o Komportacyą przez Xży Bazylianow i Treberta Burmistrza Minskiego zastawy.

Sąd Exdywizorski satisfactionem przez Xiędza Izdebskiego in comportatione wszelkiey ruchomości i mobliow in natura, a któreby się nie znaydowały na Regestrze ex Acte sporządzonym na dzień 12 nakazał, & distinctim Komportacyą przez Xży Bazylianow i Treberta Łancuszkow Zegarka i dalszych rzeczy na tenże dzień 12sty z oddaniem Kopii Spraw uznał.

Dn: 12 tegoż Mca po uczynioney satysfakcyi in comportatione, tak przez W. Starościcową, jakoteż przez IXdza Izdebskiego i Treberta Burmistrza Minskiego, tudzież po zweryfikowaniu w Dobrach Wołczkiewiczach, i Czerkasach intraty i uczynioney przez Sędziow Exdywizorskich wizyi granic i pomiary Lenczewskiego, procedor in principali ostąpił, a komportowaną przez strony ruchomość w Kancellaryi swey ulokować nakazał. Regestra zaś komportowanych rzeczy i Dokumentow konnotował. *Widzieć Regestra ruchomości i różne Kwitacye na wzięte rzeczy z depozytu JX. Izdebskiego jako Kwitacyi sztuk in Numero 4. Auszztuch od Rotabskiego Obywatela Królewieckiego i Listow dwa Stanisława Iwanowskiego przez W. Starościwą złożone, tudzież Regestrow Ruchomości sztuk in numero 11.*

Nie dopełnił nakazaney Dekretem Trybun: i Exdywizorskim Komportacyi zeszły Ex-Starosta Minski i owszem od Sądu Exdywizorskiego upornie

recessował, *Jak Dekret Exdywizorski do Punktow wyżey wyrażonych a Folio 20. ad Folium 23. poświadcza.*

Dnia 15 tegoż Mśca odwołał swoy Recess Ex-Starosta Minski, przysławszy Woźnego Michała Swidzińskiego z oświadczeniem, iż ma odbywać Produkt, dla czego, lubo Sądy na godzinę 2 z południa odwołane zostały, znowu jednak dnia tegoż na Sądach poobiednich recessował i już daley do Exdywizyi nie przystąpił. *Legatur Dekret na Karcie 23.*

§.

Przybył w tym czasie W. JP. Proszyński Sędzia Ziemski Minski Dekretem do Exdywizyi wyznaczony, ktòry, że Produktow i Replik nie słuchał, ząd przeto Exdywizorski stosuiąc się do Konst: 1764. ponowienie Stronom tychże Produktow i Replik nakazał.

A po ich odeyściu maiąc przed sobą regułę, Dekretami Trblmi przepisaną, do tego dzieła, na jaki był od Trybunału wyznaczony, przystąpił, i takie w Sprawie tey o Exdywizyą ferował wyroki.

§.

Dobra Wołczkiewicze i Czerkassy na dwie rówwne części, według rozrządzenia Testamentowego i Dekretu Trblskiego za obiekt tenże Testament biorącego rozdzielając Maiętność Wołczkiewicze Sukcessorom Felicyana Iwanowskiego, a Czerkassy Ignacemu Sttcie Minskiemu przysądził.

A że Czerkasy więcey miały gruntow, i przeto włok 26, Morgow 28, prętow 18 i pręcikow 8 od Czerkas do Wołczkiewicz ku dodaniu przychodziło, dla tegoż Wieś Zabołocie jako z dawna Wołczkiewiczowską cum hac quantitate gruntow Sukcessorom Felicyana na wieczne czasy oddał,

§.

Nadto, że większa była liczba Poddanych w Dobrach Czerkassach, Sąd przeto Exdywizorski ex Fundo Mttści Czerkas wziąwszy dwòch poddanych z ich dobytkiem wszelkim do Wołczkiewicz przyłączył.

§.

Intratę Dobr Czerkass porównywając z Wołczkiewiczami ze wsi Zabołocia przy Czerkassach docześnie possydowaney wchodzącą 104 złch Poll: gr. 15. i Karczmę w tey Wsi będącą do Wołczkiewicz we złch 160 według uczynioney waryfikacyi przyłączył. *Czytać tu od karty 29, do karty 41 Dekret.*

§

W udzielney Kategoryi co do Dobr Burbiszek na część Stanisława Iwanowskiego według Testamentu Oyca przychodzących Sąd exdywizorski dla niedokonczonego wymiaru w tychże Dobrach Burbiszkach przez uczynione bronienie od JPp. Choieckiego Rodnikowskiego Jozefa Kurmina i dalszych, a z toru niemaiąc pewnego o wielości Gruntow i liczbie intraty za informowania z tego względu pro resolutione do Trybunału i W. X. Litt: odesłał.

§

Z osobna Pałac w mieście Mińsku, Kamienicę w Mieście Wilnie przez Komornika wymierzone na trzy równe części rozdzielił, placu zaś w Wilnie na żydowskiey ulicy będącego wynalezienia wszystkim sukcessorom moc zostawił. *Legatur Dekret a fol: 42. ad fol: 44.*

§

W pretensyi W. Starościcowey o użytek przewyższaiącey intraty w Dobrach Czerkassach kognicyą uczyniwszy Sąd exdywizorski za tenże użytek czyli przebor intraty z słusznych przyczyn w Dekrecie wyrażonych

nych złł: pol: 3.280. gr: 12. dla W. Starościcowey na W. Staroście sądził *Legatur Dekret a fol: 44. ad fol: 46.*

§

Srybra także proporcyonuiąc rozdział wedle Regestrow zeszłego Jozefa Iwanowskiego doszedł ogułem grzywien 154, łot 9. i puł z którego że wzioł Ignacy od JX. Izdebskiego exekutora Testamentu Grzywien sto trzy łotow 14. i poł, kwity przez JX. Izdebskiego komportowane przeświadczyły a in residuo w naturze komportował tenże JX. Izdebski Srybra grzywien piędziesiąt i łotow 11.

Z tego więc ogułu iako na część trzecią dla sukcessorow Felicyana przychodziło grzywien 51. łotow ośm: i poł, tak komportowane przez JX. Izdebskiego srybro grzywien 50. i łotw 11. na rzecz sukcessorow Felicyana Sąd Exdywizorski wyznaczywszy niedostarczaiące do schedy sukcessorow Felicyana jeszcze łotow 13. cwierć iedną i szesnastę aby Ignacy oddał wyrokiem swoim Sąd Exdywizorski zobowiązał.

§

Również komportowanego złota i kleynotow przy Złotniku i Jubilerze uczyniwszy taxę pro valore oboyga komput złł: 4.082. gr: 24. wyciągnął na część przeto każdą iako spływało po złł: 1,360. gr: 28 tak wedle tego szacunku wszystkim stronom do exdywizyi należącym złoto i kleynoty w Roku 1779. Marca 21. w Kancellaryi Ziem: Mińsk: rozebrać kazał, a do oneyże aby Starościcowa kleynoty przy sobie znayduące się i w taxę weszłe komportowała ostrzegł *Czytać na Dekret na to kartcie 50.*

§

Co zaś do obligow, kart, Biblioteki, ruchomości i wyrażonego na regestrze bydła Sąd Exdywizorski po uczynionym przez zeszłego Starosty Mińs: od Sądu Recessie a przeto że komportacya ruchomości i przez Sttę niedopełniona vindicationem dla W. Starościcowey zachował, a komportowane przez W. Starościcową rzeczy rozrządzeniu i baczności iey oddał.

§

Na realności przytym komportowanych rzeczy przez JX, Izdebskiego Sąd Exdywizorski jurament JX. Izdebskiemu i W. Starościcowcy na punktach w Dekrecie wyrażonych uznał. *Czytać Dekret fol: 51. ad fol: 52.*

§

Extradycyą przez JX. Izdebskiego kleynotow złota tudzież regestra kwitow in instanti W, Starościcowey Mińsk: prævia danda quietatione nakazał.

§

W Kategoryi Frydrycha Treberta Burmistrza Mińsk. za obligiem onemu należącą summę przez zeszłego Felicyana Iwanowskiego pożyczoną prævio juramento z procentem w złocie czerw: sztuk 84. monetą złł: pol: 1,110. gr: 9. szel: 2. na W. Starościcowey sądził a zastawne rzeczy tegoż czasu kiedy summę W, Starościcowa oddawać będzie oddać onemu nakazał.

§

Na ostatek Sąd Exdywizorski maiąc baczenie sprawiedliwe na wydatki prawne które samaiedna W, Starościcowa na Akt exdywizyi i dalsze poniosła złł: pol: 10,000. a in unum computando z summą za użytek decydowaną złł: pol: 13,282. gr: 12. na W, Starostach sądził i termin oddania w Roku 1779. Marca 19. dnia w Kancellaryi Ziem: Mińsk; naznaczył in casu nieoddania inekwitacyą captato quovis tempore do Dobr Czerkas uznał.

C Zi-

§

Żądanych nakoniec przez Starościcowę na Starostach Mińsk: za nie komportowanie ruchomości pen kontrawencyi nych niesądził Urząd Exdywizorski, lecz jako ex re Dekretu Trybunalskiego do Trybunału takoż odesłał, o które dopiero zachodzi instancya. 1779. 7bra 28. *Dekret exdywizorski na to wszystko składa się.*

W terminie z tego Dekretu nadeszłym tak Starościcowa jako też JX. Izdebski sądzone sobie wykonali juramenta co tenże Dekret w swoim brzmieniu przyświadcza *Widzieć to ad casum.*

W takim więc sposobie zaszły Dekret, mieć powinien swoją twierdzę i ważność, raz dla tego, że on stanoł in effectum Dekretow Trybunalskich, drugi raz znowu przeto że wyroki jego strony te które stawały juramentnm stwierdziły, a Prawa Statut w art: 75. Roz: 4. już poprzysięgdze o tę rzecz kwestyi utwarzać nie dopuszcza.

§.

Nie znosi to jego mocy co przedtym za życia swego Ignacy zarzucał, a ponim dopiero żona jego ex Starościna wmawia, iż on przeto nieprawny, że Zajarski przestawszy być Sędzią Starodubowskim na Exdywizyi przecie zasiadał.

§.

Dekret nayprzód Trybunalski nie Urzędowi Zajarskiego, lecz osobie jego powierzył expedyowanie exdywizyi przy inszych Urzędnikach, więc on choćby dla rezygnacyi J*W*. Chrapowickiego Starostwa Synowi, przestał być Sędzią Starodubowskim, nie przestał jednak być i żyć Zajarskim, którego Trybunał wyznaczył na Exdywizyą i dla tego zasiadanie jego na Exdywizyi było przyzwoite.

§.

Darmo prócz tego iest to przyganiać Dekretowi dla znaydowania się na exdywizyi W. Zajarskiego, kiedy prócz jego przybyły *W*J*P*. Proszyński Sędzia Ziemski Min: komplet exdywizyi etiam bez Zajarskiego składał.

Wierzyć temu zupełnie należy, że Proszyński in tractu exdywizyi przybył, i dla jego ponowienie Produktow, oraz Replik było nakazane, bo Dekret Exdywizorski zaświadcza, któremu w tey okoliczności nie dać wiary, byłoby niesłuchać Prawa Statutowego w Artykule 2. z Roz: 7. tak decydującego. A Urząd Urzędowi w tym wierzyć ma &c.

Więc czy przy Zajarskim, czy prócz Zajarskiego Dekret stanął, zawsze jednak iest on Dekretem pewnym, bo ferowany w zupełnym komplecie i przez te Osoby, które Trybunał wyznaczył.

Za nim tedy obieła Starościcowa grunta i poddanych do Wołodzkiewicz, jakie ten Dekret przyłączył, czego iest dowodem Intromissya 1778. Febr: 28. uczyniona

Spodziewała się też dalszey satysfakcyi od Ignacego względem Exolucyi sobie 13282. złł. gr: 12. za expensa i nie fruktyfikacyą sądzonych których Starostowie Miń: że nie wypłacili uczyniła oto Manifest i Pilność w Ru 1779. Mar: 19. *Widzieć one.*

z Swojey zaś strony dopełniając posłuszeństwo temu Dekretowi opłaciła Trebertowi sądzoną Dekretem Exdywizorskim summę i na to tegoż czasu wzięła kwietacyą, która składa się.

Żądała w tym Starościcowa z przyczyny nie opłacenia summy inekwitować się do Dóbr Czerkas, do których Dekret Exdywizorski pozwolił, lecż Starostowie Mińscy razem z *W*J*P*. Wańkowiczem nie dopuścili, i

owszem

o wſzem Woźnego Poſſeſſyą wyſiadującego zbić rozkazali; oco znowu. 1779. Mar: 22. uczyniony ſkłada ſię Proces.

Umarł po tych wſzyſtkich okolicznościach Ignacy Iwanowſki ex Staroſta Mińſki, już pozwany przed Trybunał od Starościcowey, na którego mieyſcu rządząca Dobrami żona teraznieysza ex Starościna, że czynić niechciała należytey satysfakcyi, otoż samo, więc po oną z inſtancyi Starościcowey wynioſły ſię i ſkładają Pozwy z Prośbami wyżey wyrażonemi.

Punkt co do WJP. Wańkowicza Sędziego Ziem: Mińſkiego.

Już ſię przełożyły Przyczyny, dla których wieś Zabłocie i grunta od Dóbr Czerkas do Wołczkiewicz, Dekretem przyſądzone zoſtały.

Równie i to ieſt opowiedziane, że Dekret Exdywizorſki uznający za rzecz expenſow i nie fruktyfikacyi dla Starościcowey 13282. złł gr: 12. na Staroſtach Mińſkich za uchybioną tey summy exolucyą w proporcyą oney do Dobr Czerkas inekwitacyą sądził.

Tey zaś inekwitacyi, że WJP. *W*ankowicz pretextem *P*rawa sobie od Ignacego wydanego nie dopuścił, jak Proces wyżey złożony opowiedział.

Zatym ażeby tenże WJP. Wankowicz ſkutkom Dekretu Exdywizorſkiego nie przeſzkadzał, a oſtrzeżenie i warunek, tudzież o expenſa *Prawne* zakłada ſię Prośba. *O co też i Pozew Prtr.*